

Nr 830

Av fru **Gunne**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 92, angående nya grunder för den statliga personalpensioneringen av vissa icke-statliga grupper m. m.

(Lika lydande med motion nr 676 i Första kammaren)

I proposition nr 92 har Kungl. Maj:t framlagt förslag till reform av den s. k. SPA-pensioneringen. Förslaget tillgodoser sedan lång tid tillbaka framförda önskemål om större klarhet och bättre gränsdragning vad beträffar pensioneringen av den grupp av personal vars anställningsvillkor och löneförhållanden influeras från både statligt och kommunalt håll. Tyvärr förekommer emellertid i SPA-utredningens betänkande och i propositionen fortfarande viss oklarhet beträffande ett par av de berörda personalkategorierna.

Jag avser härvid pensioneringsfrågan för mindre personalgrupper som är anställda hos formellt enskilda huvudmän, där huvuddelen av personalen för närvarande och jämväl efter reformens genomförande kommer att tillhöra SPA-systemet. Som ett exempel på dylika grupper kan nämnas den administrativa personalen vid de statsunderstödda symfoniorkestrarna.

Den tidigare tillämpade principen att SPA-pensioneringen i allmänhet skulle vara förbehållen personal med tjänsteåligganden av mera direkt betydelse för den av huvudmannen bedrivna verksamheten har lett till viss ojämnheter i SPA-pensioneringens nuvarande omfattning. Enligt riksdagsbeslut år 1953 ställdes den numerärt fåtaliga administrationspersonalen vid symfoniorkestrarna utanför systemet, medan däremot stadsteatrarnas alla personalkategorier inordnades i SPA-pensioneringen. Det är angeläget att man vid den nu förestående reformen i största möjliga omfattning söker undvika dylika ojämnheter i SPA-systemets tillämpning, eftersom man i annat fall måste räkna med att berörda huvudmän även i fortsättningen tvingas att tillämpa olika pensionssystem. I det ovan nämnda exemplet avseende symfoniorkestrarna föreligger dessutom det ytterligare motivet för enhetligt pensionssystem att en del av den administrativa personalen är ansluten till samma fackorganisation som musikerna.

Ett förtydligande av SPA-reformens innebörd i syfte att i största möjliga omfattning möjliggöra anslutning för samtliga kategorier anställda hos en huvudman och med en arbetsplats kommer att skapa åtskilliga

administrativa förenklingar och medföra en mera korrekt kostnadsfördelning än för närvarande.

Åberopande vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 92 måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att efter erforderlig utredning medge anslutning till SPA-systemet för mindre grupper av arbetstagare anställda hos huvudman där övriga personalkategorier tidigare eller i samband med förestående reform anslutits till SPA-systemet.

Stockholm den 2 april 1963

Stina Gunne